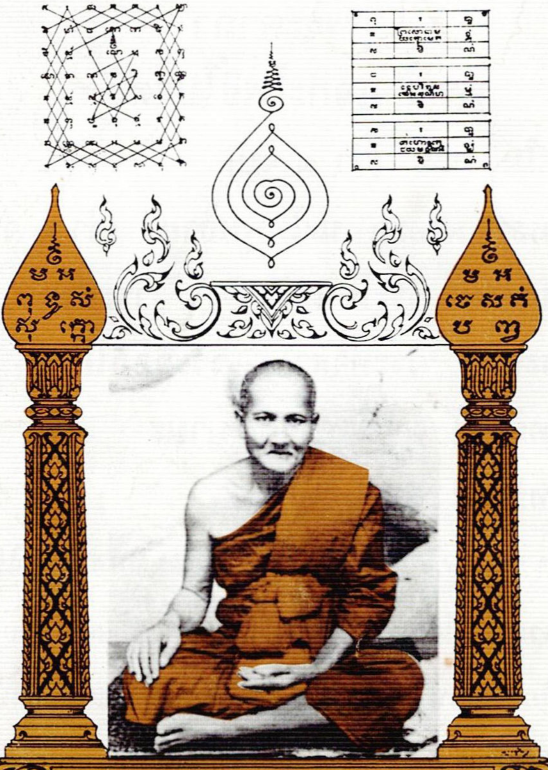

พระครูวิหารกิจจานุการ

(หลวงพ่อปาน) วัดบางนมโค อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

พระคาถา
พระปัจเจกะโพธิ์โปรดสัตว์

นะโม ฯลฯ (ว่า ๓ จบ)

พุทธะ มะอะอุ นะโมพุทธายะ (ว่า ๑ จบ)

วิระทะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา

วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย

พุทธัสสะ มาณี มามะ

พุทธัสสะ สวาโหม

(ว่า ๓,๕,๗,๙ จบ ยิ่งมากยิ่งได้ผลมาก หรือทำเป็นกรรมฐานได้ยิ่งดี) ตักบาตรทุกวันๆ ละหนึ่งองค์ หรือเก็บเงินไว้ที่หิ้งพระ เมื่อมีเวลาค่อยนำเงินไปถวายเป็นค่าภัตตาหารแก่ทางวัดใดก็ได้

พิมพ์ที่ เฉลิมมงคลการพิมพ์ โทร. 0-2417-7844-5, 086-8045-307

หนังสือประวัติย่อ

พระคาถาพระปัจเจกะโพธิ์โปรดสัตว์

หลวงพ่อปาน วัดบางนมโค

อ. เสนา จ. อยุธยา 13110

โทร. (035) 201274
สำนักงานวัดบางนมโค

กุฏิเจ้าอาวาส 035-203005-6

กำหนดงานเทศกาลประจำปี

วัดบางนมโค อ.เสนา จ.อยุธยา 13110

ครั้งที่ 1 : งานนมัสการพระพุทธโสนันทะ

กำหนดงาน : **วันขึ้น 1 ค่ำ เดือนอ้าย**

การจัดงาน : ปิดทองไหว้พระในอุโบสถ พระพุทธโสนันทะปิดทองรูปจำลองของหลวงพ่อปาน หลวงพ่อแช่ม (วัดฉลอง ภูเก็ต) หลวงพ่อคล้าย (อดีตเจ้าอาวาส) มีมหรสพฉลองตลอดงาน

ครั้งที่ 2 : **วันบำเพ็ญกุศลวันมรณภาพหลวงพ่อปาน** และอดีตเจ้าอาวาสทุก ๆ องค์

กำหนดงาน : วันแรม 13 ค่ำ ถึงแรม 14 ค่ำ เดือนแปด เพื่อเป็นการแสดงความกตัญญูกตเวทีของศิษยานุศิษย์ และท่านที่เคารพนับถือ ขอเชิญร่วมกุศลนานาประการ

ครั้งที่ 3 : งานกฐินศิษย์หลวงพ่อปาน วันอาทิตย์ที่ 2 หลังจากออกพรรษาแล้ว

ครั้งที่ 4 : งานเป่ายันต์เกราะเพชร

พระพุทธวจนะ

อัญเชิญพระพุทธวจนะจากพระไตรปิฎกเล่ม ๒๓ นวกนิบาตอังคุตรนิกาย ท้ายสีหนาทวรรคแนะข้อปฏิบัติง่าย ๆ เพียง ๔ ประการ ซึ่งไม่ต้องลงทุนลงแรง หรือสิ่งของเงินทองใด ๆ แต่มีผลยิ่งใหญ่กว่าการถวายทานแด่พระพุทธเจ้า หรือถวายทานแด่พระสงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นพระประมุข

เรื่องน่าอัศจรรย์ของการปฏิบัติง่าย ๆ แต่มีผลมากกว่าการถวายทานแด่พระพุทธเจ้าหรือพระสงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นพระประมุข ก็คือต้องการให้การปฏิบัติมาอยู่ที่แต่ละบุคคล ผู้ลงมือกระทำด้วยตนเอง ไม่ใช่คอยแต่ชื่นชมตื่นเต้นในคุณงามความดีของบุคคลสำคัญท่านอื่น ๆ ซึ่งเปรียบเหมือนการพบมหาเศรษฐีผู้มีทรัพย์หลายหมื่นแสนล้าน

แต่เสร็จแล้วผู้พบและแสดงน้ำใจอันดีงามต่อท่านมหาเศรษฐีนั้นก็ยังคงไม่มีทรัพย์หรือไม่มีคุณความดีเพิ่มขึ้นกว่าเดิม เพราะมิได้ลงมือปฏิบัติอะไรด้วยตนเอง

พระพุทธวจนะที่ตรัสสอนข้อปฏิบัติง่ายๆ ไม่ต้องลงทุนลงแรงมาก เพียง ๔ ข้อ ดังต่อไปนี้ คือ

๑. เป็นผู้มีจิตเลื่อมใสถึงพระรัตนตรัย คือ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นสรณะ หรือที่พึ่งที่ระลึก

๒. เป็นผู้มีจิตเลื่อมใสตั้งใจรักษาศีลห้า

๓. เจริญหรือแผ่เมตตาจิตคือไมตรีจิตคิดจะให้ผู้อื่นเป็นสุข แม้กระทั่งระยะเวลาอันสั้นเพียงแค่รีดนมโคจากบนลงล่าง

๔. เจริญอนิจจสัญญา หรือกำหนดหมายความไม่เที่ยงไม่ยั่งยืนของสิ่งที่มีปัจจัย ปรุงแต่งทั้งหลาย แม้ชั่วระยะเวลาสั้นๆ แค่งอนิ้วหรือเหยียดนิ้ว

คุณธรรมทั้ง ๔ ข้อนี้ปฏิบัติได้ง่ายและมีคุณค่ามาก เพราะไม่ใช่คุณธรรมของผู้อื่น แต่เป็นการลงมือกระทำด้วยตนเองของแต่ละบุคคล เป็นคุณธรรมจากระดับต่ำสุดถึงสูงสุด ซึ่งจะเพิ่มคุณค่าให้แก่ผู้ปฏิบัติขนาดที่พระพุทธเจ้าตรัสว่า มีผลมากกว่าการถวายทานแด่พระอริยบุคคล ๔ ระดับ มีผลมากกว่าการถวายทานแด่พระปัจเจกพุทธเจ้า มีผลมากกว่าการถวายทานแด่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า มีผลมากกว่าการถวายทานแด่พระสงฆ์มีพระพุทธเจ้าเป็นพระประมุข มีผลมากกว่าการสร้างที่อยู่อาศัยถวายพระสงฆ์จากสี่ทิศ

เมื่อทุกคนมีสิทธิจะได้รับผลดีและสูงยิ่งด้วยการลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง โดยไม่ต้องเสียกำลังแรงงาน หรือค่าใช้จ่ายใดๆ อย่างนี้ จึงน่าจะได้รับพระพุทธวจนะนี้ไว้เป็นแนวปฏิบัติประจำวันของเราทั้งหลาย อันเป็นการบูชาด้วยการปฏิบัติ ซึ่งพระพุทธเจ้าตรัสว่ามีค่ายิ่งกว่าการบูชาด้วยอามิสมีดอกไม้ธูปเทียน เป็นต้น

พระหลวงพ่อปาน
พิมพ์ทรงครุฑผีเสื้อ
ฐานบัวคว่ำบัวหงาย

พระหลวงพ่อปาน
พิมพ์ทรงปลาจีน

พระหลวงพ่อปาน
พิมพ์ทรงนก
ปางมารวิชัย

พระหลวงพ่อปาน
พิมพ์ทรงเม่น

พระหลวงพ่อปาน
พิมพ์ทรงหนุมานใหญ่

พระหลวงพ่อปาน
พิมพ์ทรงหนุมานเล็ก
ฐานสามขีด

พระหลวงพ่อปาน
พิมพ์ทรงไก่หางพวง

พระหลวงพ่อปาน
พิมพ์ทรงไก่หางห้าเส้น

ประวัติหลวงพ่อปาน

หลวงพ่อปาน ถือกำเนิดที่ย่านวัดบางนมโค เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2418 ท่านเป็นบุตรชายคนเล็กของ คุณพ่ออาจ และคุณแม่อิ่ม สุทธาวงศ์ อาชีพของครอบครัว คือการทำนา

สาเหตุที่โยมบิดาขนานนามท่านว่า ปาน เนื่องจากท่านมีสัญลักษณ์ประจำตัวที่นิ้วก้อย มือซ้ายเป็นปานแดง ตั้งแต่โคนนิ้วถึงปลายนิ้ว ซึ่งนับว่าแปลกและไม่ค่อยจะมีกัน

หลวงพ่อปาน อุปสมบทเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2438 โดยมีพระอุปัชฌาย์ คือ หลวงพ่อสุ่น วัดบางปลาหมอ ต. น้ำเต้า อ. บางบาล จ. อยุธยา

พระกรรมวาจาจารย์ คือ พระอาจารย์จ้อย วัดบ้านแพน ต. สามกอ อ. เสนา จ. อยุธยา

พระอนุสาวนาจารย์ คือ พระอาจารย์อุ่ม วัดสุธาโภชน์ ต. บางนมโค อ. เสนา จ. อยุธยา ท่านได้ฉายาว่า โสนันโท

เมื่อหลวงพ่อปาน อุปสมบทแล้ว ได้มาอยู่ที่วัดบางปลาหมอ โดยมีหลวงพ่อสุ่น เป็นอาจารย์สอนกรรมฐานวิปัสสนาพุทธาคมต่าง ๆ โดยเฉพาะในด้านการรักษาโรคภัยไข้เจ็บ ตลอดจนผู้คนที่ถูกคุณไสย ฯ หลวงพ่อปานได้รับการถ่ายทอดวิชาต่าง ๆ จนหมดสิ้น

เรียนพระปริยัติธรรมและภาษาบาลีกับอาจารย์จีน วัดเจ้าเจ็ด ๒ ปี, และไปเรียนต่อที่วัดสระเกศ

กรุงเทพฯ อีก จนจบอภิธรรม ๗ คัมภีร์ ใช้เวลาอยู่กรุงเทพฯ ๕ ปี

ขณะที่อยู่กรุงเทพฯ เรียนเพิ่มเติมที่วัดสังเวชด้านแพทน์แผนโบราณ

ได้หลวงพ่อเนียม วัดน้อย อ.บางปลาม้า จ.สุพรรณบุรี เป็นอาจารย์สอนด้านกรรมฐานเพิ่มเติมเป็นเวลารวมประมาณ ๓ เดือน

ศึกษาเพิ่มเติมกับหลวงพ่อโหน่ง วัดคลองมะ-ดัน อ.สองพี่น้อง จ.สุพรรณบุรี ประมาณ ๑ เดือน

เรียนวิชาจากชีปะขาว ในการสร้างพระเครื่องมีรูปแบบ ๖ พิมพ์ เรียนวิชาจากอาจารย์แจง ซึ่ง

เป็นฆราวาสชาวสวรรคโลก ได้สอน "ยันต์เกราะเพชร" เป็นยันต์ที่ยอดเยี่ยมมาก

เมื่อเรียนจบแล้วก็มาตั้งสำนักสอนภาษาบาลีและนักธรรมที่วัดบางนมโค และได้เริ่มก่อสร้างวัดบางนมโค จนเจริญรุ่งเรือง ตราบจนกระทั่งทุกวันนี้ นอกจากวัดบางนมโคแล้ว ท่านยังได้สร้างวัดต่างๆ อีกประมาณ ๔๑ วัด และยังมีการสร้างโบสถ์อีกมากมายหลายแห่ง นับว่าเป็นพระที่มีบารมีสูงมาก จึงสามารถสร้างสิ่งถาวรวัตถุเพื่อสืบศาสนาได้มากขนาดนี้

เมื่อท่านเรียนวิชาจากหลวงพ่อสุ่นแล้ว ก็ออกธุดงค์เพียงองค์เดียวในป่าลึก

ธุดงค์จนถึงเขตแดนพม่า ซึ่งระหว่างธุดงค์ได้พบกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ซึ่งนับว่าล้วนแต่แปลกมหัศจรรย์ บางท่านเมื่อได้อ่านพบหรือได้ฟังแล้วต่างพูดกันว่าเป็นไปได้หรือ

ส่วนการรักษาโรคภัยไข้เจ็บต่าง ๆ อีกทั้งผู้ที่ถูกของหรือถูกคุณไสยทุกชนิด ถ้าพาคนเจ็บมาถึงวัดบางนมโค และได้รับการรักษาจากหลวงพ่อปานแล้ว ทุกคนต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่าไม่ผิดหวัง รอดตายหายดีทุกราย

หลวงพ่อปานท่านมีลักษณะของมหาบุรุษ มีผิวพรรณขาวละเอียด เสียงกังวานไพเราะ มี

ใบหน้ายิ้มแย้มแจ่มใส ลักษณะ รูป กาย สมส่วน มีความเมตตาปราณีแก่สัตว์โลกทั้งหลาย ไม่ถือชั้นวรรณะ ต้อนรับผู้คนที่มาหาโดยไม่เลือกว่าเป็นเศรษฐี ผู้ดี ไพร่, ว่ากันว่าบุคคลที่มีจิตใจชั่วช้ามัวเมา หากได้สนทนากับหลวงพ่อแล้ว จะกลับเนื้อกลับตัวเป็นคนดีได้อย่างไม่น่าเชื่อ

กิจวัตรประจำวันของท่าน ฯ ยามที่ท่านอยู่วัด ส่วนใหญ่หลังจากที่ท่านฉันเรียบร้อยแล้ว ท่าน ฯ จะพักผ่อนจนถึงเวลาฉันเพล นั่นคือเวลาทีท่านได้พักผ่อนจริงๆ หลังจากนั้นแล้ว ท่านก็จะออกมานั่งรับแขก และทำน้ำมนต์เตรียมไว้เพื่อรักษาคนไข้ คนป่วยต่างๆ ที่มาหาท่าน วันหนึ่งๆ

มีคนมาหาท่าน เพื่อขอความช่วยเหลือเป็นจำนวนมาก สารพัดโรค ถูกทำของหรือถูกคุณไสยก็มีเยอะ รักษากันตั้งแต่เพลเรื่อยไป บางวันถึงดึกดื่นก็มี แม้ท่าน ๆ จะเหนื่อยยากเพียงไร ท่านก็สงเคราะห์ชาวบ้านเช่นนี้เสมอไป

หลวงพ่อปาน มรณะภาพ วันแรม ๑๔ ค่ำ เดือน ๘ ตรงกับวันที่ ๒๖ กรกฎาคม ๒๔๘๑

ถึงแม้หลวงพ่อปานท่านจะจากไปแล้ว แต่ท่านก็ได้ทิ้งมรดกอันล้ำค่าไว้ให้แก่พุทธศาสนิกชนหรือบุคคลที่นับถือเลื่อมใสท่าน มรดกอันมีค่าควรเมืองได้แก่

๑. พระหลวงพ่อปาน

๒. ผ้ายันต์, ยันต์เกราะเพชร

๓. พระคาถาพระปัจเจกะโพธิ์

ยันต์เกราะเพชร

การเป่ายันต์เกราะเพชรนี้ ท่านเคยเล่าให้ลูกศิษย์ฟังว่า ท่านได้เรียนมาจากอาจารย์แจง ซึ่งเป็นฆราวาส ชาวสวรรคโลก จากตำราของอาจารย์พระร่วง แต่ผู้ที่จะทำให้เกิดความศักดิ์สิทธิ์ได้ต้องมีศีลบริสุทธิ์ และมีฌานแก่กล้า จึงจะทำให้ยันต์นั้นเข้าไปสถิตย์อยู่ในตัวของผู้ที่ต้องการได้

ยันต์เกราะเพชรนี้ มาจากการเขียนบทพระพุทธคุณห้องต้น คือ พระอิติปิโสภควา จนถึงพุทโธภควาติ เรียกว่าพระอิติปิโสแปดทิศนี้ รูปแบบและพระคาถาแบบนี้

๑. อิระชาคะตะระสา

๒. ติหังจะโตโรถินัง

๓. ปิสัมระโลปุสัตพุท

๔. โสมานะกะริถาโธ

๕. ภะสัมสัมวิสะเทภะ

๖. คะพุทปันทู ทัมวะคะ

๗. วาโธโนอะมะมะวา

๘. อะวิสุนุสานุสติ

พระคาถาบทนี้ มีอุปเท่ห์การใช้แต่ละบทอย่างพิศดาร ทั้งแคล้วคลาด คงกระพันชาตรี คุ้มกันอันตราย เรียกว่าฝอยท่วมหลังช้าง แล้วแต่จะใช้คุ้มกันตัว เวลากลางคืนก่อนนอนให้ท่อง

พระคาถานี้ตามกำลังวัน แล้วตั้งจิตให้นิ่งและให้เป็นวงรอบเขตบ้าน หรือสถานที่พักแรม จะป้องกันภัยได้ทุกสารทิศ ศัตรู โจรจู่โจมก็ให้รู้สึกตัวก่อน ป้องกันได้ทันแล

ยันต์เกราะเพชรของหลวงพ่อปานนี้ ก็ใช้บทพระพุทธคุณห้องต้น มาเรียงกันตามตำรากำหนด แล้วขีดเส้นโยงเป็นตารางสานกันไปมา ระหว่างตัวอักขระพระอิติปิโสนี้ บังเกิดเป็นเกราะแก้วประสานกันรอบตัวยันต์ โดยเพิ่มตัวอุณาโลมและตัวโมลงไปด้วย ดังนั้น ยันต์เกราะเพชรของท่านจึงสามารถคุ้มกันอันตราย ดุจมีเกราะแก้วกำบังตัวและมีกำแพงแก้วแปดชั้นมากั้นมารร้ายแล

(ผ้ายันต์ของหลวงพ่อปานก็มียันต์เกราะเพชร ตกถึง สมัยยุคนี้ ยังพอมีให้เห็น แต่ผู้เป็นเจ้าของก็หวงแหนมาก)

หลวงพ่อปานเป่ายันต์เกราะเพชร

ในสมัยที่ท่านมีชีวิตอยู่นั้น ในงานไหว้ครูประจำปีของท่านทุกปี ท่านจะทำการเป่ายันต์เกราะเพชรให้กับลูกศิษย์และผู้เคารพนับถือปีละหน และผู้ที่ได้รับการเป่ายันต์เกราะเพชรแล้ว ไม่ต้องมาเป่าอีก และถ้าเป่าแล้วจะไปทำให้เสื่อมลง จะมาเป่าอีกก็ไม่ได้ผล และปีใดที่มีวันเสาร์ห้า อันเป็นวันแข็งในการทำพิธี ท่านก็จะเริ่มในวันนั้น

ด้วย ซึ่งผู้คนจะล้นหลามมาก เพราะต่างรู้ในด้านพุทธคุณวัตถุประสงค์ในการเป่ายันต์เกราะเพชรนี้ หลวงพ่อได้อรรถาธิบายว่า เพื่อให้ยันต์นี้เข้าไปสถิตย์อยู่ในตัวของผู้ที่ต้องการ ตรงบริเวณหน้าผาก ให้ปกป้องคุ้มครองให้พ้นจากภัยพิบัติทั้งปวง ถ้าเป็นหญิง มีลูกในครรภ์ ตอนได้รับการเป่ายันต์ จากหลวงพ่อแล้ว ลูกที่เกิดออกมาก็จะมียันต์เกราะเพชรติดออกมาด้วย ซึ่งเป็นเรื่องมหัศจรรย์มาก

เรื่องผู้ที่ได้รับการเป่ายันต์แล้วสามารถติดตัวไปจนวันตายนั้น มีเรื่องยืนยันถึงตัวบุคคลได้คือ

หม่อมเจ้าโฆษิต ซึ่งเป็นผู้ที่มีความเลื่อมใสศรัทธาหลวงพ่อปานมาก และก็ได้รับการเป่ายันต์จากหลวงพ่อปาน ต่อมาได้สิ้นชีพพิตักษัย เมื่อได้รับพระราชทานเพลิงศพแล้ว ทางญาติพี่น้องก็เก็บอัฐิ ปรากฏว่าอัฐิที่เป็นส่วนหน้าผากมีรอยยันต์เกราะเพชรอยู่เห็นได้ชัดเจน ทำให้หม่อมเจ้านภากาศภานุมาศผู้น้องถึงกับตะลึง และต่อมาก็ได้รับการเป่ายันต์เกราะเพชรอีกผู้หนึ่ง

นายประทุม ทรงไตร เป็นผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑ ต. บางนมโค อ. เสนา อยุธยา ซึ่งมารดาของนายประทุมได้รับการเป่ายันต์ ฯ จากหลวงพ่อปาน ในขณะที่มารดานายประทุมตั้งท้องนายประทุมอยู่ เมื่อนายประทุมเกิดมา

ปรากฏว่ามียันต์เกราะเพชรติดอยู่ที่หัว เมื่อโตขึ้นมา ยันต์ ฯ ที่เคยชัดเจนก็ค่อยๆ เลือนไปบ้าง ปัจจุบันเสียชีวิตแล้วได้เผาศพวันที่ 3 ตุลาคม 2545 ปรากฏมียันต์เกราะเพชรติดที่กระดูกหน้าผากชัดเจน

ยังมีรายอื่น ๆ อีกมากมายที่เป็นไปตามนี้

สำหรับผู้ที่เลื่อมใสและศรัทธาในตัวหลวงพ่อปาน แต่ไม่ได้รับการเป่ายันต์ ฯ ของท่าน กระผมขอแนะให้ว่า หลวงพ่อปาน ได้สร้างพระเครื่องไว้สำหรับคนรุ่นหลังๆ ไว้ ให้ติดตัวบูชาเพื่อเป็นศิริมงคลและป้องกันภัยอันตรายใดๆ ไว้แล้ว โดยใช้ผงที่เขียนจากยันต์เกราะเพชรในสมัยของท่าน ฯ ตอนทำพิธีเป่ายันต์เกราะเพชร บรรจุอยู่ในองค์พระเครื่องของท่านด้วยทุกองค์

หลวงพ่อปานสร้างพระ

ในปี พ.ศ. ๒๔๔๖ นั้นท่านได้ครุ่นคิดถึงการจะปรับปรุงเสนาสนะในวัดบางนมโค ให้ดีขึ้น ท่านได้หาทางที่จะได้ปัจจัยมาดำเนินการสร้างเสริมถาวรวัตถุในวัด สิ่งแรกที่ท่านจะทำก็คือ สร้างเจดีย์บรรจุพระบรมสารีริกธาตุแทนองค์เดิมที่ชำรุดทรุดโทรม เมื่อท่านครุ่นคิดหนักเข้าจึงหันหน้าเข้าหาการกระทำวิปัสสนากรรมฐาน ท่านเข้าไปหาวิเวกในบริเวณป่าช้าท้ายวัดบางนมโค ในขณะที่ท่านเจริญฌาณอยู่นั่นเอง ชีปะขาวก็ปรากฏกายขึ้นเบื้องหน้าท่าน แล้วบอกท่านจะต้องสร้างพระจึงจะสามารถหาทุนมาทำงานได้

โดยชีปะขาวได้ชี้แจงว่าให้ทำเป็นรูปสมเด็จ-พระสัมมาสัมพุทธเจ้าประทับบนบัลลังก์เหนือสัตว์พาหนะทุกอย่าง โดยจะมานิมิตให้เห็นวันละหนึ่งตัวพร้อมพระคาถากำกับ (บันทึกของนายเจริญ ทรงพร และจากการสอบถามจากพระภิกษุเลี่ยม ทรงมิตร แห่งวัดบางนมโคตรงกัน)

ในคืนแรกนั้นชีปะขาว ได้บันดาลให้เกิดลมพายุพัดอื้ออึงแล้วก็ปรากฏร่างของหนุมานลอยลงมาหยุดตรงหน้าท่านยืนนิ่งอยู่ บนศรีษะหนุมานนั้นมีหัวใจพระคาถากำกับไว้ ท่านก็จดจำเอาไว้ ชีปะ-ขาวก็ถามว่าจำได้ไหม ท่านก็บอกว่าจำได้หนุมานก็หายไป

ในคืนที่สองก็มีลมพายุพัดแบบคราวแรกแล้ว ก็มีไก่บินมา ตรงหน้าท่านพร้อมพระคาถาบนหัวไก่ ท่านก็ท่องจำได้ ไก่ก็หายไป

ในคืนที่สาม ก็มีครุฑปรากฏขึ้นพร้อมด้วยคาถาบนศรีษะท่านก็จดจำไว้

ในคืนที่สี่ ก็มีเม่นมาปรากฏตัวพร้อมคาถา

ในคืนที่ห้า ก็มีรูปนกกระจาบมาปรากฏ

ในคืนที่หก ก็มีรูปปลาเสือมาปรากฏ

เมื่อได้จดจำขึ้นใจแล้ว ชีปะขาวจึงว่า พระนี้ท่านปลุกเสกได้นานถึงสามปี จะมีอิทธิฤทธิ์

ขึ้นมาก ถ้าปลุกเสกครบไตรมาศก็จะป้องกันอันตรายได้

แม้ท่านจะได้รับการแนะนำ จากชีปะขาวแล้ว ท่านก็ยังมิได้สร้างพระคงรออยู่ ต่อมา จนถึงปี พ.ศ. ๒๔๕๐ ท่านได้รับการถ่ายทอดวิชาการปลุกเสกพระจากอาจารย์แจง ฆราวาส ตามตำราพระร่วงเจ้า จึงตัดสินใจสร้างพระขึ้นเป็นครั้งแรก วัตถุประสงค์ของท่านก็เพื่อหาทุนมาสร้างเจดีย์ การสร้างครั้งนั้นนับเป็นครั้งแรกของท่าน

การให้พระหลวงพ่อปานช่วย

(ใบปลิวพิมพ์แจกพร้อมพระ ฯ แนะวิธีการใช้)

วิธีจะไปทางไกลและทำกินสิ่งไร หรือการเจ็บไข้ต่าง ๆ อธิษฐานถ้าเย็นเป็นส่วนดี ถ้าร้อนเป็นของชั่ว คือให้บูชาพระเครื่องหลวงพ่อปานด้วยดอกไม้ธูปเทียน แล้วถวายพรด้วยอิติปิโส และพาหุงแล้วยกมือขวาแบไว้ตรงหน้า อธิษฐานว่าขอบารมีพระพุทธเจ้าและสัตว์ที่บูชาจงบันดาลไปคราวนี้ จะไปดีมีลาภและความสุข ขอจงบันดาลให้เย็นในฝ่ามือ ถ้าจะมีภัยอันตรายต่างๆ ขอให้ร้อนในฝ่ามือยกมือไว้สักครู่หนึ่งก็รู้ได้ ถ้าเย็นไปได้ ถ้าร้อนอย่าไปเลยถึงรักษาไข้เจ็บและทำกินเป็นต้น ให้อธิษฐานดูเสีย

ก่อน ส่วนพระทั้งหกอย่างที่กล่าวแล้ว บุคคลใดเอาไปกับตัว ห้ามมิให้กินเหล้าและลักขโมย และพระที่กล่าวมาที่หลวงพ่อปาน ได้แจกแก่มนุษย์หญิงชายที่เลื่อมใสในศาสนา แล้วฝอยที่พิมพ์แจกในใบนี้แจกแก่ท่านทั้งหลาย ไม่ได้ขายเป็นราคามากน้อยเป็นไม่มีเด็ดขาด ถ้าใครทำซื้อขายและพระทั้งหกอย่าง ฉันไม่รับรองว่าเป็นของฉันจะใช้ได้ตามฝอยหรือไม่ได้ก็ตาม ถ้าเป็นของฉันแท้ๆ ให้ทดลองดูคนถูกน้ำมันพรายให้อมไว้ข้างแก้มสักครู่หนึ่ง ถ้าร้อนหูและร้อนหน้าแล้ว เอาพระมากำไว้ในมือสักครู่จนเมื่อยตลอดแขนให้แบมือออกดู เมื่อน้ำมันออกให้ดมดูแล

ให้ติดปากแผล งูพิษ ตะขาบ แมลงป่อง นี้แหละเป็นของฉันแท้ๆ แล้วผู้ที่จะใช้ให้ประกอบเมตตาให้มากๆ ยังมีสรรพคุณอีกหลายสิบอย่าง กล่าวไว้ให้ย่อๆ พอสมควร เท่านี้พระหกอย่างที่ฉันแจกนี้ ถ้าผู้หนึ่งผู้ใดได้รับจากฉันเอาไปทำโดยบริสุทธิ์เมตตาต่อสัตว์มนุษย์ทั่วไป ขอบารมีของพระและบารมีที่ข้าพเจ้าได้สร้าง เพื่อโพธิญาณขอให้บันดาลให้ท่าน ทั้งหลายจะทำอะไร ให้ได้สำเร็จตามความปรารถนา อย่างที่ข้าพเจ้าได้อธิษฐานไว้เทอญ อายุ วรรโณ สุขัง พลัง

พระกับลูกอมมีสรรพคุณเหมือนกันอย่างเดียวกัน เมื่อไม่มีพระอาราธนาลูกอมใช้ก็ได้ วิธีอาราธนา

บูชาอย่างเดียวกัน ใช้ดอกไม้ธูปเทียนอย่างเดียวกัน ตามแต่จะหาได้ การบูชาพระกับลูกอมอย่างเดียวกัน กับบูชาพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ เช่นที่เคยบูชากันมาก็เหมือนกัน

หมายเหตุ ได้แจกตั้งแต่วันที่ ๒๓ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๖๐

จะเห็นได้ว่าระยะเวลาจาก พ.ศ. ๒๔๖๐- จนถึงปัจจุบันนี้ ที่พระ ของท่านได้แจกออกไปสู่สาธุชนทั้งหลาย และมีพระพุทธคุณสูง เป็นอมตะ เป็นที่เสาะแสวงกันจนมีการปลอมพระหลวงพ่อปานมากขึ้นเรื่อย ๆ

สมัยปัจจุบันนี้ การทำมาหากินเลี้ยงชีพ ครอบครัวไม่คล่องตัวเหมือนสมัยก่อน ซึ่งเหตุการณ์เช่นนี้ทุกท่านคงทราบกันดี แต่หลวงพ่อปานท่าน ๆ ก็ได้ให้พระคาถาเพื่อเรื่องโดยเฉพาะอยู่แล้ว เพื่อสงเคราะห์คนที่ปฏิบัติดีให้มีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น และผู้คนที่นำพระคาถาไปบูชาสวดมนต์ต่างได้ผลดีมากรายแล้ว

พระคาถาบทนี้มีประวัติดังนี้

สำเนา

คำปรารภ ของ นายประยงค์ ตั้งตรงจิตร

เจ้าของห้างขายยาตราใบโพธิ์

เนื่องด้วยข้าพเจ้าเป็นศิษย์ ของท่านพระครูวิหารกิจจานุการ (หลวงพ่อปาน) วัดบางนมโค ตำบลบางนมโค อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งท่านได้มีพระคุณได้อบรมสั่งสอนและให้โอวาทความดีต่างๆ แก่ข้าพเจ้าตลอดมา เท่าที่ข้าพเจ้าสังเกตในท่านที่มีพระคุณนี้ เห็นว่าท่านสนใจ ในพระคาถาของพระปัจเจกะโพธิ์นี้มากกว่าสิ่งใด ๆ ทั้งหมด อาทิเช่น ท่านจะมีการประกอบพิธีบำเพ็ญกุศลใดๆ ท่านต้องนำบทพระคาถานี้ออกแจก แก่บรรดาท่านทั้งหลายที่มาร่วมกัน

กระทำกุศลนั้น ทั้งบรรดาท่านที่คุ้นเคยนับถือ และบรรดาศิษยานุศิษย์ทั่วกันทุก ๆ คน หรือท่านมีกิจจะไปพัก ณ ที่ใด ท่านจะต้องนำพระคาถานี้ติดตัวท่านไปแจกด้วยเสมอทุก ๆ ครั้ง หรือท่านจะเดินเข้าออกภายในกุฎิของท่านเอง ท่านจะต้องยกมือขึ้นทำการสักการบูชากับกองพระคาถานี้ ในขณะที่ท่านผ่านไปมาทุกเมื่อ หรือท่านจะอยู่ ณ สถานที่ใดย่อมต้องกล่าวอ้างถึงคุณงามความดีแห่งพระคาถานี้เสมอ และแนะนำ ให้ผู้ที่มานั่งฟังอยู่ ณ ที่นั้นให้ไปกระทำตาม พร้อมทั้งกล่าวยกตัวอย่างที่ท่านได้แนะนำไปแล้วได้ผลดีอย่างไร ถึงกับได้นำของตัวอย่างมาให้ดูด้วย เช่น ต้นกล้วยที่มีผู้ปลูกแล้วต้นสูงใหญ่ผิดกว่า

ต้นกล้วยธรรมดา ๓ เท่า มีผลใหญ่ผิดกว่ากล้วยธรรมดา มีลูกมากกว่า ๔๐๐ ลูก ต่อหนึ่งเครือ ตกปลีแล้วยังเหลือปลีใหญ่อีกมากนัก ผู้ที่เห็นกับตาตนเองแล้วกล่าวอนุโมทนาทุกคนว่า แปลกประหลาดมาก ต้นกล้วยที่กล่าวนี้ท่านได้นำมาตั้งให้คนจำนวนมากหลายดูอยู่ที่ลานวัดของท่าน เพื่อจะได้ชมเป็นขวัญตาทุกคน และยังมีอีกมากรายที่ท่านได้เล่าให้ฟังมีผลดีทั้งนั้น แต่เหลือวิสัยที่จะนำมาให้ดูได้ทุก ๆ อย่าง เป็นแต่เล่าให้ฟังพอเป็นสังเขปเท่านั้น จึงได้เห็นว่าท่านสนใจในพระคาถานี้มากที่สุด

และยังมีข้อที่บรรยายถึงความสนใจในพระคาถานี้ของท่านอีกมากมาย เหลือที่จะนำมาบรรยาย

ให้ท่านทั้งหลายทราบโดยละเอียดได้ สรุปความว่า ท่านเป็นผู้สนใจในพระคาถานี้มากที่สุด เพราะท่านเล็งเห็นว่าพระคาถานี้จะยังผล คือคุณงามความดีให้บังเกิดแก่บรรดาพวกเราท่านทั้งหลาย และถึงพร้อมด้วยความสุขกาย สุขใจ ระงับเสียซึ่งกรรมและเวรทั้งปวง จะนำคนเลวให้ประพฤติดี ผู้ที่ทำความดีอยู่แล้วให้ดียิ่งๆ ขึ้นไป กำจัดเสียซึ่งคนพาลสันดานหยาบ ให้กลับตัวและทำแต่ความดี ขจัดเสียซึ่งคนพาลเกเรดื่มน้ำเมาอันผิดศีลธรรม ปัดเป่าเสียซึ่งการเบียดเบียนซึ่งกันและกัน ยังผลคนที่ยากจนให้เป็นคนมีอันจะกินขึ้น คนที่มั่งมีอยู่บ้างแล้ว ให้งอกเงยยิ่งขึ้นอีก โปรดหมู่เวไนยสัตว์ทั้งมวลให้พ้นห้วง

วัฏสงสาร ตลอดจนโปรดพระสงฆ์สามเณรให้ได้รับอาหารบิณฑบาตอันบริบูรณ์ ช่วยเกื้อกูลยาจกเข็ญใจให้ได้รับความสุขโดยทั่วหน้า

ด้วยเหตุผลดังกล่าวมานี้ ข้าพเจ้าผู้เป็นศิษย์ของท่าน จึงปรารถนาแต่ในใจว่า ถ้าแม้ท่านดับสูญมรณภาพแล้ว พระคาถาที่ท่านรักยิ่ง และสนใจมากจะมิดับสูญตามท่านไปหรือ? ข้าพเจ้าคิดจะยังพระคาถานี้ให้ยั่งยืนต่อไปชั่วฟ้าดินสลาย เพื่อจะได้โปรดกุลบุตร กุลธิดา ชั้นหลัง ๆ ที่เกิดมาไม่ทันได้เห็นท่าน จะได้มีโอกาสยึดถือไว้สักการบูชาและปฏิบัติสืบต่อไป ให้สมดังท่านผู้เป็นอาจารย์ของข้าพเจ้ารักและนับถือยิ่ง และให้สมเจตนาของท่านทุกประการ ข้าพเจ้าได้ขออนุญาตต่อท่าน

ในขณะเมื่อท่านยังมีชีวิตอยู่ ท่านก็ได้อนุญาตให้ข้าพเจ้าพิมพ์สำหรับไว้แจกทั่วๆ ไป ในโอกาสอันควร ทั้งนี้ข้าพเจ้ามีความเจตนาไว้หลายสถาน คือ

๑. เพื่อมิให้พระคาถานี้สูญสิ้นไป

๒. เพื่อจะสมนาคุณของท่านในการสร้างแล้วอุทิศส่วนกุศลถึงท่าน

๓. เพื่อช่วยกุลบุตร กุลธิดา ชั้นหลัง ๆ ต่อไปให้สมดังเจตนาของท่าน

๔. เพื่อขจัดคนเลวให้กลับเป็นคนดี

๕. เพื่ออนุเคราะห์พระสงฆ์สามเณร ในด้านอาหารบิณฑบาตสืบเนื่องท่านต่อไป

พระคาถาพระปัจเจกะโพธิ์

(ว่า " นะโม ฯลฯ " ๓ จบ)

พุทธะ มะอะอุ นะโมพุทธายะ

พระคาถา บทนำ ว่าครั้งเดียว

" วิระทะโย วิระโคนายัง วิระหิงสา วิระทาสี วิระทาสา วิระอิตถิโย พุทธัสสะ มาณี มามะ พุทธัสสะ สวาโหม "

พระคาถาพระปัจเจกะโพธิ์นี้ ว่า ๓ จบ หรือ ๕ จบ หรือ ๗ จบ หรือ ๙ จบ ก็ได้ แต่ต้องสม่ำเสมอจึงจะเกิดผล

พระคาถาของพระปัจเจกะโพธิ์นี้ ท่านพระครูวิหารกิจจานุการ (หลวงพ่อปาน) วัดบางนมโค ตำบลบางนมโค อำเภอเสนา จังหวัดพระนคร-

ศรีอยุธยา ได้เรียนจากท่านครูพึ่งบุญ หรือท่านครูผึ้ง เมื่อ พ.ศ. ๒๔๗๒ เวลานั้นท่านครูผึ้งอายุได้ ๙๙ ปี ท่านเรียนมาแล้วได้ปฏิบัติเห็นผลมากมายถึงคนอื่นๆ ที่ท่านได้ให้เรียนต่อ นำไปปฏิบัติตามก็ได้บังเกิดผลมาแล้วมากหลาย

ผู้ปฏิบัติตามให้ถูกต้องพระคาถานี้ จะต้องเป็นผู้ที่ใส่บาตรแก่พระสงฆ์อยู่เสมอเป็นนิจ ตั้งแต่หนึ่งองค์ขึ้นไปทุกๆ วันมิได้ขาด รักษาศีล หมั่นสวดมนต์ และสวดพระคาถานี้ เวลาเช้าตื่นนอนให้ว่าพระคาถานี้ ๓-๕-๗-๙ จบ เมื่อใส่บาตรให้ระลึกถึง พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระ-สังฆคุณ พระปัจเจกะโพธิ์ ท่านครูผึ้ง ท่าน

พระครูวิหารกิจจานุการ (หลวงพ่อปาน) วัดบาง-นมโค เป็นที่สุดก่อน แล้วจงจบข้าวที่จะใส่บาตร (บทจบทานมีอยู่ในหนังสือนี้แล้ว) แล้วว่าพระคาถาพระปัจเจกะโพธิ์อีก ๓-๕-๗-๙ จบ เมื่อใส่บาตรเสร็จแล้ว ให้ระลึกถึง พระพุทธคุณ พระธรรมคุณ พระสังฆคุณ พระปัจเจกะโพธิ์ ท่านครูผึ้ง ท่านพระครูวิหารกิจจานุการ (หลวงพ่อปาน) วัดบาง-นมโค เป็นที่สุด ขอจงมาโปรดข้าพเจ้าด้วย (หมายถึงผู้ที่กำลังกระทำอยู่) เสร็จแล้วจัดหาน้ำที่สะอาดมากรวดน้ำ เพื่อแผ่ส่วนกุศลผลบุญที่ได้กระทำไป อุทิศแก่ ปู่-ย่า-ตา-ยาย-บิดา-มารดา-ญาติที่ล่วงลับไปแล้วด้วย ตลอดจนถึงผู้ที่มีพระคุณ

ทั้งหลาย อีกทั้งเจ้ากรรม นายเวร ขอจงได้รับส่วนกุศลโดยถ้วนทั่วกัน (บทกรวดน้ำมีในหนังสือนี้) เมื่อกรวดน้ำเสร็จแล้ว นำไปเจริญ (เท) ควรเป็นที่สะอาดเหมาะสม และใช้ใบไม้รองด้วย แล้วให้ปรารถนาตามความประสงค์ (คำปรารถนามีในหนังสือนี้) เวลาค่ำสวดมนต์ไหว้พระ ให้สวดพระคาถานี้ต่อท้าย ๓-๕-๗-๙ จบ ถึงเวลานอนเข้าในที่ๆ นอนกราบพระที่หมอน แล้วสวดพระ-คาถานี้ ๓-๕-๗-๙ จบ ถ้าปฏิบัติได้ดังนี้ เป็นนิจแล้ว จะมีความสุข ความเจริญ มีลาภยศสรรเสริญเพราะท่านพระครูวิหารกิจจานุการ (หลวงพ่อปาน) วัดบางนมโค จะโปรดบุคคลทั้งหลายทั่วไปที่ยากจน

เพื่อให้พ้นทุกข์จากความอดอยาก แต่ท่านห้ามประพฤติความชั่ว ต้องรักษาศีลอย่างน้อย ๒ ข้อ คือ ศีลข้อ ๒ **อทินนาทาน** เว้นจากการลักทรัพย์ หรือหยิบฉวยสิ่งของที่เจ้าของเขาไม่อนุญาต กับศีลข้อ ๕ **สุราเมรยมัชชปมา** เว้นจากการเสพสุรายาเมาทุกชนิด กับห้ามในทางมิจฉาชีพทุกชนิด และการพนันต่างๆ ด้วย ผู้ใดปฏิบัติดังนี้แล้ว จะเห็นคุณภายใน ๖ เดือน ถ้าปฏิบัตินานๆ หลายปี จะมีความสุขความเจริญยิ่งขึ้น ทั้งชาตินี้และชาติหน้า ผู้ปฏิบัติจงกระทำใจให้ผ่องแผ้ว ระลึกถึงคุณพระรัตนตรัย พระปัจเจกะโพธิ์ให้เที่ยงแท้ (อย่าได้ระแวงหรือสงสัย) ให้สังเกตดูให้ละเอียดดังนี้

คือให้ตวงข้าวสารที่เคยรับประทาน เดือนหนึ่งหมดเปลืองเท่าไร ปฏิบัติพระคาถานี้แล้วเดือนหนึ่งจะเหลือข้าวเท่าไร ปฏิบัติต่อไปทุกเดือน ข้าวสารจะหมดเปลืองน้อยลงเท่าไร ข้าวที่หุงเหลือไว้จะไม่บูด ผู้ที่ตกข้าวเปลือกจะขนข้าวเข้ายุ้ง ตวงถังแรกว่าพระคาถานี้ ๓-๕-๗-๙ จบ ตวงถังสุดท้ายให้ว่าพระคาถาอีกเช่นกัน แล้วจดไว้ว่าได้เท่าไร ครั้นเวลาขนออกจากยุ้งให้กระทำอย่างเวลาขนเข้าคือตวงถังแรกว่าพระคาถา และถังสุดท้ายให้ว่าพระคาถา แล้วสังเกตดูว่า ข้าวเปลือกจะงอกออกไปเท่าไร ก็คงจะรู้คุณของพระคาถานี้ได้ ผู้ที่ทำนา เมื่อหว่านข้าวกำแรกว่าพระคาถานี้ กำสุดท้ายว่าพระคาถา ข้าว

จะงอกงาม แมลงหรือสัตว์ที่เป็นภัยอันตรายแก่ต้นข้าวจะไม่มารบกวนเลย

การเสี่ยงทายที่แม่นยำมาก

ไม่ว่าจะรับราชการ ทำสวน ทำไร่ ทำนา ค้าขายใดๆ ก็ตาม ให้บูชาพระคาถานี้เสียก่อนทุกๆ ๓-๕-๗-๙ จบ ในครั้งแรก และทุกๆ ๓-๕-๗-๙ จบ ในครั้งสุดท้ายจะถามพระคาถานี้เป็นการเสี่ยงทายก็ได้ ให้บูชาพระคาถานี้ด้วยดอกไม้ ธูปเทียน แล้วหักไม้วัดให้ยาวเสมอคืบของตนพอดี ว่าพระคาถานี้ อธิษฐานถามว่าสิ่งซึ่งตนนึกคิดอยู่นี้ จะเป็นผลสำเร็จดีแล้ว ขอให้ไม้ที่วัดยาวเกินคืบออกไป ถ้าไม่เป็นผลสำเร็จ ก็ให้ไม้นั้นสั้นเข้ามา ได้มีผู้ปฏิบัติเป็นผลมาแล้วมากมาย

ใครปฏิบัติแล้วเห็นผลพิศดารอย่างไร ก็ขอให้บอกเล่ากันต่อไปเพื่อบุญกุศล ควรจะท่องบ่นกันทุกคนในครัวเรือนผลัดกันใส่บาตร หากใส่บาตรไม่ทันจบเอาไว้นำไปถวายพระเช้าหรือเพลก็ได้ แต่ระวังอย่าให้ขาดหรือเว้นวันได้จนวันเดียว ลาภที่เกิดแล้วจะได้ไม่ถดถอยไป

คำจบของใส่บาตร หรือจบของให้ทานต่าง ๆ

ตั้ง "นะโม ฯลฯ" ๓ จบ

อิทัง ทานัง สีละวันตาทีนัง นิยาเทมะ สุทินนัง วะตะเมทานัง อาสะวักขะยาวะหัง โหตุ นะโม อายุ วัณโณ สุขังพะลัง ฯ

ทุติยัมปิ อิทัง ฯลฯ

ตะติยัมปิ อิทัง ฯลฯ

คำกรวดน้ำ

ตั้ง นะโม ฯลฯ ๓ จบ

อิทังเม ญาตีนัง โหตุสุขิตา โหนตุ ญาตะโย

คำปรารถนามาถึงซึ่งนิพพาน ทั้งหญิงและชาย

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ นิพพานัง ประมังสุขัง อะนาคะเตกาเล ฯ

(คำแปล) ข้าพเจ้าขอจงได้ถึงซึ่งพระนิพพาน ด้วยผลกรรมอันเป็นบุญ จะมีในอนาคตกาลเบื้องหน้า

ประวัติ-พระคาถาพระปัจเจกะโพธิ์โปรดสัตว์

พระคาถาพระปัจเจกะโพธิ์โปรดสัตว์นี้ หลวงพ่อปาน (พระครูวิหารกิจจานุการ) วัดบางนมโค อำเภอเสนา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้เรียนมาจากครูผึ้ง จังหวัดนครศรีธรรมราช (ท่านทำทานให้ขอทานครั้งละ ๑ บาท ซึ่งสมัยนั้นก๋วยเตี๋ยวข้าวแกงจานละห้าสตางค์เอง)

เมื่อพ.ศ. ๒๔๗๒ หลวงพ่อปาน พร้อมด้วยคณะได้เดินทางไปทุกภาคของประเทศไทย ทิศเหนือได้ไปถึงเชียงตุงของพม่า ทิศตะวันออกไปสุดภาคอีสานและได้ขออนุญาตข้ามเขตไปในอินโดจีนของฝรั่งเศสถึงประเทศญวน ทิศใต้ได้ไปถึงปีนังของอังกฤษ

พบท่านครูผึ้ง

เมื่อไปถึงนครศรีธรรมราช ในเย็นวันที่ได้ไปถึงนั่งเอง ขณะที่หลวงพ่อปานเข้าห้องจำวัดพักผ่อน โดยมีพระภิกษุอุปฐากกับทายกคอยเฝ้าอยู่หน้าห้องพักนั้น ประมาณเวลา ๑๗.๐๐ น. ได้มีท่านผู้มีอายุท่านหนึ่ง รูปร่างเพรียว ท่าทางสง่า ผิวขาว นุ่งห่มผ้าม่วงสีน้ำเงิน สวมเสื้อนอกราชปะแตน กระดุมห้าเม็ด ถุงเท้าขาว รองเท้าคัชชูสีดำ สวมหมวกสักหลาด ถือไม้เท้าเลี่ยมทอง ได้มาหาพระอุปฐากถามว่า "หลวงพ่อตื่นแล้วหรือยัง?" ก็พอดีได้ยินเสียงหลวงพ่อพูดออกมาจากห้องว่า "ไม่หลับหรอกแหมนอนคอยอยู่ คิดว่าผิดนัดเสียแล้ว" แล้วหลวงพ่อก็เดินออกมาจากห้องพัก เมื่อนั่งลงแล้ว ผู้เฒ่าผู้มาหา

พูดว่า "ผมไม่ผิดนัดหรอกครับ เห็นว่าท่านเพิ่งมาถึงใหม่ๆ กำลังเหนื่อย และมีคนมาคอยต้อนรับกันมาก ก็เลยรอเวลาไว้ก่อน ตอนเย็นนี้คิดว่าว่างจึงเลือกเวลามา" ขณะที่ท่านทั้งสองพูดคุยกันอยู่นั้นสร้างความสงสัยให้แก่คณะที่ได้ไปด้วยกันเป็นอันมาก เพราะไม่เคยเห็นว่าคนทั้งสองพบกันที่ไหนเลย ทำไมจึงพูดกันถึงเรื่องนัดหมาย ขณะที่คณะเกิดสงสัยนั่นเอง หลวงพ่อได้พูดว่า "พวกเราสงสัยหรือ? ไม่ต้องสงสัยอะไรอีกต่อไป โยมผู้เฒ่านี้ได้ทางใน ฉันพบกับโยมตั้งแต่เดินทางมาถึงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และได้นัดหมายกันไว้ว่าจะมาพบกันที่นี่ ต่อไปนี้พวกเราจะพ้นความยากจนแล้ว เพราะโยมผู้นี้มีของดี" แล้วหลวงพ่อก็พูดกับผู้เฒ่านั้นว่า โยมมีของดี ก็เอาของดี

ออกมาอวดพวกนี้หน่อยซิ หรือมีอะไรขัดข้อง?

ท่านผู้เฒ่าได้บอกว่า ท่านชื่อผึ้ง อายุ ๙๙ ปี

ท่านครูผึ้งเล่าประวัติพระคาถา

(มองดูแล้วคนในคณะที่ไปกับหลวงพ่อ อายุ ๕๐ เศษ เหมือนจะแก่กว่าเท่าๆกับท่าน) เมื่ออายุท่านได้ประมาณ ๔๐ ปี ได้มีพระธุดงค์เดินธุดงค์มารูปเดียว ท่านเห็นพระรูปนั้นแล้วรู้สึกเลื่อมใสมาก จึงได้นิมนต์ให้พักอยู่เพื่อบำเพ็ญกุศล ๔ วัน ได้ปฏิบัติท่านอย่างดีเท่าที่จะทำได้ ได้เรียนกรรมฐานจากท่าน ท่านได้สอนให้เป็นอย่างดี เมื่อจะกลับท่านพูดว่า "โยมฉันจะลากลับ ต่อไปจะไม่ได้มีโอกาสผ่านมาอีก หากโยมอยากพบอาตมา ก็ขอให้จุดธูปอาราธนาพระ แล้วอาตมาจะมาพบทางใน" แล้วท่านได้มอบพระคาถา

พระปัจเจกะโพธิ์โปรดสัตว์บทนี้ให้ พร้อมทั้งอธิบายวิธีปฏิบัติ ท่านว่าทำเพียงเท่านี้พอเลี้ยงตัวรอด เงินทองของใช้ไม่ขาดมือ ถ้าปฏิบัติเป็นกรรมฐานทำให้ถึงฌานแล้วจะร่ำรวยเป็นเศรษฐี โยมเอาพระคาถาบทนี้ภาวนาเป็นกรรมฐานเถิดนะ ไม่เกิน ๒ ปี โยมจะรวยใหญ่ เงินทองจะหลั่งไหลมาเอง พระคาถาบทนี้ของปัจเจกะพุทธเจ้า ตระกูลอาตมาได้เรียนสืบต่อกันมาทุกคน ไม่มีใครจน อย่างจนก็พอเลี้ยงตัวรอด

ให้หลวงพ่อปานเรียนพระคาถา

เมื่อพูดจบได้มอบพระคาถาให้หลวงพ่อเรียนแล้วบอกว่า ได้โปรดอย่าปิดบังพระคาถาบทนี้เลย ขอได้กรุณาแจกเป็นธรรมทานด้วย แล้วหลวงพ่อก็

หลับตาเข้าสมาธิ ท่านครูผึ้งก็หลับตาเข้าสมาธิต่างคนต่างหลับตา ประมาณ ๕ นาที ก็ลืมตาขึ้นพร้อมกัน ต่างคนต่างยิ้ม เสียงท่านครูผึ้งพูดว่า "ผมดีใจด้วยที่ต่อไปเบื้องหน้าท่านจะได้ศิษย์คู่ใจ" หลวงพ่อก็หัวเราะ

ตอบคำถามหลวงพ่อ

หลวงพ่อถามว่า ท่านอาจารย์ทำนานนักไหมจึงจะรู้ผล อาจารย์ตอบว่า ไม่นานครับ ประมาณเดือนแรกผ่านไปเริ่มรู้ผล ผลระยะแรกให้ผลในทางกินก่อน เช่นหุงข้าวตามธรรมดา คนกินในบ้านก็กินเท่าเดิม เพิ่มการใส่บาตร แต่ข้าวเหลือ ผมเคยได้ว่าคนหุงทำไมหุงมากนัก เขาบอกว่าหุงเท่าเดิม ผมจึงสั่งให้ลด จนเหลือครึ่งจำนวนพอดี

เงินเริ่มเพิ่ม

เมื่ออาหารเริ่มลดความหมดเปลือง รายได้ก็เพิ่มขึ้นในระยะ ๑ ปี ผ่านไปเรื่องการเงินเริ่มไหวตัว เงินในที่เก็บเริ่มเกินบัญชี เงินจากร้านค้ารับมานับว่าพอดี พอรุ่งขึ้นมาตรวจเงินมากกว่าจำนวนทุกที ดีขึ้นเรื่อยๆ ไม่ว่าจะทำอะไรเป็นเงินเป็นทองไปหมด เดี๋ยวนี้ผมทำอะไรไม่ไหว แต่ผมก็มีรายได้ทุกวัน ใครไปใครมา ขากลับคนนี้ให้บ้าง คนนั้นให้บ้าง คิดเฉลี่ยผมมีรายได้วันละประมาณเกือบร้อยบาท พระคาถาบทนี้ศักดิ์สิทธิ์มากครับ

ทำเป็นกรรมฐาน

หลวงพ่อได้ถามว่า ท่านอาจารย์ทำอย่างไร อาจารย์ตอบว่า ผมทำเป็นกรรมฐานเลยครับ ทำจน

สว่าง หลับตาลง แล้วเกิดความสว่างขึ้น ได้เห็นพระพุทธรูปบ้าง พระสงฆ์บ้าง มีอยู่องค์หนึ่งครับจีวรสวยมาก ไม่เหมือนจีวรพระธรรมดา แล้วเริ่มเห็นเงิน คราวแรกๆ เป็นจำนวนน้อยๆ ต่อมาก็เห็นจำนวนมากตามลำดับ จนถึงกองใหญ่เหลือที่จะนับ ตอนนี้เองครับ เงินทองไหลมากันใหญ่ ทำอะไรนิดทำอะไรหน่อยก็ดีไปหมด คนอื่นเขาทำขาดทุน ผมลองไปบ้างก็มีกำไรดีเสียด้วย

ของเพิ่ม

มีเรื่องแปลกอีกครับ นอกจากเงินเพิ่มแล้วของก็เพิ่มอีกด้วย ข้าวของที่มีอยู่หรือหามาใหม่ มีบัญชีจดไว้ครบถ้วน ครั้นไปตรวจคราวใดของเกินบัญชีทุกที

เคล็ดลับ

หลวงพ่อถามว่า มีเคล็ดลับอะไรบ้างในการนำของเข้าออก และการเก็บเงินใช้เงิน

อาจารย์ตอบว่า มีครับ แหม ผมเกือบลืมบอก ดีแล้วครับ ถามดีมาก เรื่องนำข้าวของไม่ว่าเป็นอะไร จะเป็นของกิน ของใช้ ของขายก็ดี ผมทำน้ำมนต์ด้วยพระคาถาบทนี้ ๓ จบ เมื่อนำข้าวของเข้าบ้าน ผมเอาใบพลู ๓ ใบจุ่มน้ำมนต์พรมของนั้น ๓ หน พรม ๑ หน ว่าพระคาถาหนึ่งจบ

การนำเงินเข้าเก็บและนำออกใช้

เมื่อนำเงินเข้าเก็บ และนำเงินออกใช้ ให้ว่าพระคาถานี้ เท่ากับจำนวนที่สวดบูชาพระ เช่นปกติสวด ๗ จบ เมื่อเงินเข้าเก็บก็ว่าพระคาถานี้ ๗ จบ

เมื่อนำออกใช้ก็ว่า ๗ จบ แต่อย่านับเงินก่อนให้จับเงินแล้วว่าพระคาถาครบจำนวน จึงนำเงินออกมานับนอกที่เก็บ

อานิสงส์พระคาถา

พระคาถา นอกจากจะให้ผลในเรื่องความเป็นอยู่อย่างมีความสุขสบาย เงินทองเหลือใช้สอย ของที่ต้องการปริมาณก็เพิ่มปริมาณขึ้น ของที่ต้องการน้ำหนักก็เพิ่มน้ำหนัก ของกินของใช้ก็ไม่เปลือง เมื่อผมได้ภาวนาเรื่อยไป จนได้สมาธิสูง เลยเห็นเหตุการณ์ของโลกอื่น ผมหมดสงสัยเรื่องโลกอื่นแล้วครับ

หลวงพ่อได้ศิษย์คนแรก

เมื่อได้เดินทางจากนครศรีธรรมราชไปแล้วเป็นเวลา ๑ เดือน คณะชุดนั้นก็เดินทางกลับถึง

กรุงเทพฯ หลวงพ่อได้พักที่คณะ ๙ วัดสระเกศ พอรุ่งขึ้นมีศิษย์พากันเอาอาหารไปถวาย ขณะฉันอาหารหลวงพ่อได้พูดกับท่านเจ้าคณะ ๙ ชื่อจีน ว่าผมไปปักษ์ใต้มาได้พระคาถาดีมาบทหนึ่ง ว่าแล้วท่านก็พูดถึงพระคาถา ตามที่ท่านครูผึ้งได้บอก เป็นที่น่าแปลกอยู่อย่างหนึ่ง คนที่ไปนั่งอยู่ที่นั่นด้วยกันเกือบร้อยคนไม่มีใครสนใจ ต่างคนต่างฟังกันเฉย มีแต่นายประยงค์ตั้งตรงจิตร เพียงคนเดียวเท่านั้นที่ควักสมุดพกขึ้นมาจดพระคาถาทันที เมื่อเสร็จภัตกิจแล้ว ต่างคนต่างกลับ นอกจากนายประยงค์ รอพบว่างคนก็เข้าไปกราบหลวงพ่อขอเรียนพระคาถา หลวงพ่อหัวเราะชอบใจแล้วว่า เอออ้ายลูกหัวปี เอาเถอะพ่อให้อีก ๒ ปีลูกเอ๋ย เอ็งจะรวยใหญ่ ไปทำให้เป็นกรรมฐานเลย

นะลูกนะ แล้วต่อมาประมาณ ๒ ปีเศษ นายประยงค์ได้เล่าให้หลวงพ่อเล็ก เจ้าอาวาสวัดบางนมโคฟัง มีอาการเหมือนท่านครูผึ้งทุกประการ ท่านเล่าว่าเมื่อก่อนทำพระคาถานี้ ผมยากจน ขายของก็ยาก เดือนไหนมีกำไรถึง ๒๐๐ บาท สองผัวเมียตื่นเต้นดีใจจนนอนไม่หลับ เดี๋ยวนี้สบายแล้วครับ หลวงพ่อจะเอาเท่าไร ผมถวายทั้งนั้นขอให้บอกมาเถอะ หลวงพ่อออกปาก ผมไม่หนักใจเลย หลวงพ่อเรียกเอาเงิน ดูเหมือนผมยิ่งได้มากขึ้นแปลกครับ นี่เป็นถ้อยคำของนายประยงค์ศิษย์คนแรกในการเรียนพระคาถาพระปัจเจกะโพธิ์โปรดสัตว์ของหลวงพ่อปาน ซึ่งเรียนมาจากท่านครูผึ้งดังกล่าว

อภินิหารพระคาถาและเงินงอก

นายประยงค์เล่า เรื่องอาหารรับประทานไม่เปลืองเหมือนเมื่อท่านครูผึ้งเล่า ยังเล่าต่อไปอีกว่าเรื่องยาไทยที่ห้างก็แปลก เมื่อทำยาเสร็จแล้วก็ได้ลงบัญชีไว้ครบ ครั้นเมื่อขายไปครบตามจำนวนเงินก็ได้ตามจำนวนบัญชี แต่ยานั้นยังเหลืออีก ในตอนแรกผมคิดว่าเจ้าหน้าที่นับไม่ถ้วน ต่อมาผมตรวจเองก็เป็นอย่างนั้นเสมอ นายห้างเล่าต่อว่าปกติขายยาได้เงินมาแล้ว นำเข้าธนาคารทุกวัน เมื่อเบิกเงินเพื่อใช้จ่าย ผมยังไม่ยอมนับเงินนั้น และไม่ใช้ในวันนั้น ผมเอาเข้าที่เก็บก่อนหนึ่งคืนตามวิธี พอรุ่ง

ขึ้นออกตามวิธี ตามที่ได้สังเกตและจำได้ เงินหนึ่งหมื่น เมื่อเก็บแล้วคืนหนึ่ง เมื่อเอาออกมานับในวันรุ่งขึ้นจะได้เกินกว่าหนึ่งพันเสมอ นี่ก็เป็นอภินิหารอีกอย่างหนึ่ง ยังเป็นเมตตามหานิยมในตัวอีกด้วย ผมสบายใจแล้วครับ เงินก็มีใช้ บุญก็ได้ทำอย่างชนิดไม่ต้องอั้นเลย

นายประยงค์บอกว่า ผมสู้คุณย่าผมไม่ได้ ท่านเป็นผู้ภาวนาพระคาถานี้วันยังค่ำ เว้นไว้แต่เมื่อมีผู้ไปคุยกับท่านเท่านั้น ท่านภาวนาไม่ว่าท่านจะยืน เดิน นั่ง นอน ท่านไม่ยอมให้ว่างเลยครับ ผลที่ได้หรือครับ เซฟที่อยู่หน้าที่บูชา ๓ เซฟ เป็นเซฟเปล่าทั้งสิ้น วันหนึ่งท่านเรียกพวกเราไปหา ท่านให้ไขเซฟดู ปรากฏว่าเต็มไปด้วยธนบัตรใบละร้อย เมื่อถามท่าน

ท่านเล่าให้ฟังว่า เงินมาเอง มาด้วยอำนาจพระคาถานี้ เราถามท่านว่ารู้ได้อย่างไร ท่านบอกว่า เมื่อคืนนี้ย่ากำลังภาวนาพระคาถานี้อยู่ เกิดอารมณ์สบายเคลิ้มไปอย่างไม่รู้ตัวสักครู่ พอรู้สึกตัวเห็นแสงสว่างพุ่งเป็นลำเข้าไปในเซฟ มีเสียงบอกว่า "เงินมา เงินเข้าเซฟ ทำให้ใจสบายไว้" ย่าเลยทำใจให้สบาย คุมสมาธิไว้ครู่หนึ่ง ต่อไปแสงนั้นก็หายไป ย่าก็เลยหลับไปเท่านี้แหละลูก พระคาถานี้ท่านดีจริงๆ อย่าทิ้งนะลูก พวกเอ็งเอาเงินไปจะทำอะไรก็ทำเถิด แต่อย่าลืมทำบุญด้วยนะทำมากเท่าไรยิ่งดี

เป็นพระคาถาที่หลวงพ่อปาน วัดบางนมโคใช้เป็นประจำ แล้วแต่ท่านจะอธิษฐานใช้ ให้ยึดมั่นในคำสอน

พุทธคุณพระหลวงพ่อปาน

ครุฑ	มีเดชอำนาจ คงกระพันชาตรี
หนุมาน	เจริญในหน้าที่ราชการ ปลอดภัยจากอุปัทวเหตุ
เม่น	ป้องกัน อันตรายจากสัตว์ร้ายสารพัด เขี้ยวงา
ไก่	เสน่ห์ เมตตา มหานิยม
นก	คุ้มภัยอันตราย ทำไร่ไถนาดี ทำให้เกิดสามัคคี
ปลา	ค้าขายเจริญ ทำมาค้าขึ้น

พระคาถาและคำปราถนา

พระคาถาต่อไปนี้ทุกบท สำหรับเสกผ้าเช็ดหน้า เสกเช้ามืด ๓ เที่ยว ๗ เที่ยว ๓ คืน อธิษฐานใช้ได้ต่างๆ ผู้ที่เอาไปใช้ห้ามไม่ให้ลัก ไม่ให้ปล้น ไม่ให้กินเหล้า จึงจะมีคุณต่างๆ

๑. "วิวีพุทโธอิติ" ภาวนาเวลาหลงทางเอาหลังพิงต้นไม้ จะเห็นหนทางโดยเทวดานำทางให้

๒ "เจจะตัง" ทำไส้เทียนจุดกลางฝนไม่ดับ (คาถาแคล้วคลาด)

๓. "พระโส นามะยักโข เมตะทันตะ ปาริวาสะโก อะสุณีหะเต โหตุเต ชะยะมังคะลัง

สุโกปัญจะ อากาเสจะ พุทธะ ปังกะโร นะโมพุทธายะ" เขียนติดไว้ที่หัวนอน ให้หมั่นระลึกบูชาเสมอ (คาถาหลวงพ่อปั้น วัดพิกุล คาถากันไฟและกันฟ้า) ให้สวดมนต์ไว้เสมอ

คาถามหาอำนาจ

๔ "เอวัง ราชะสีโห มะหานาทัง สีหะนาทัง สีหะนะเม สีละเตเชนะ นามะ ราชะสีโห, อิทธิฤทธิ์ พระพุทธัง รักษา สารพัดศัตรู อะปะราชะยัง, อิทธิฤทธิ์ พระธัมมัง รักษา สารพัดศัตรู อะปะราชะยัง, อิทธิฤทธิ์ พระสังฆัง รักษา สารพัดศัตรู อะปะราชะยัง"

(สำหรับเสกน้ำล้างหน้า)

๕. "ศรีศรีสวัสดีเจริญสุข สารพัดทุกข์ให้เหือดหาย ลาโภอย่าขาดสาย นิรันตะรังประสิทธิเม พุทธังสะระณังคัจฉามิ กายวาจาจิตประสิทธิเม"

"ศรีศรีสวัสดีเจริญสุข สารพัดทุกข์ให้เหือดหาย ลาโภอย่าขาดสาย นิรันตะรังประสิทธิเม ธัมมังสะระณังคัจฉามิ กายวาจาจิตประสิทธิเม"

"ศรีศรีสวัสดีเจริญสุข สารพัดทุกข์ให้เหือดหาย ลาโภอย่าขาดสาย นิรันตะรังประสิทธิเม สังฆังสะระณังคัจฉามิ กายวาจาจิตประสิทธิเม"

คาถามหาประสานใหญ่

ของ

ครูพึ่งบุญ อายุ ๑๐๐ ปี

"วะโรวะรัญญู วะระโท วะราหะโร อะนุตตะโร ธัมมะวะรัง อะเทสะยิ" (ว่า ๓ เที่ยว ๗ เที่ยว) เมื่อจะประสานให้เอาใบตองปิดบนแผลเสียก่อน แล้วจึงว่าคาถาหลับตาเป่าลงไปในใบตอง เวลาว่าให้อัดใจ แก้กลิ่นตัวเราไม่ให้มีอีกด้วย ให้สวดมนต์ไว้ดังนี้

คาถาทำน้ำมนต์

สำหรับทำน้ำมนต์ แก้เวทมนต์ที่ร้อนๆ และวิชาที่ร้อนๆ ทำให้ตัวของเราให้ว่า "เม" ทำให้คนอื่นให้แก้คำว่า "เม" เป็น "เต"

นะ คังคัง ปัญจะมัง มะหาสะมุททัง สัพพะ-
สิทธัง ภะวันตุ "เม"
โม คังคัง ปัญจะมัง มะหาสะมุททัง สัพพะ-
สิทธัง ภะวันตุ "เม"
พุท คังคัง ปัญจะมัง มะหาสะมุททัง สัพพะ-
สิทธัง ภะวันตุ "เม"
ธา คังคัง ปัญจะมัง มะหาสะมุททัง สัพพะ-
สิทธัง ภะวันตุ "เม"
ยะ คังคัง ปัญจะมัง มะหาสะมุททัง สัพพะ-
สิทธัง ภะวันตุ"เม"

คาถาหลวงพ่อแช่ม

๖. พระอะระหัง สุคะโต ภะคะวา นะเมตตาจิต

คาถาอาราธนาหลวงพ่อปาน

๗. อิทธิ ฤทธิ พุทธะนิมิตตัง ขอเดช เดชะ เดชัง จงเป็นที่พึ่งแก่ มะอะอุ นี้เถิด

คาถาอิทธิฤทธิ์

พุทโธ พุทธัง นะกันตัง อะระหังพุทโธ นะโมพุทธายะ

เป็นคาถาป้องกันตัว เมื่อเผชิญหน้ากับศัตรูที่มีศาสตราวุธร้ายแรงทุกชนิด ทั้งมีด ไม้ ปืน หรือระเบิด ให้ภาวนาดังนี้

"อุทธัง อัทโธ นะโมพุทธายะ"

คำปราถนาพุทธภูมิ

(สำหรับผู้ชาย)

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ พุทโธ โหมิ อะนา คะเต กาเล

คำแปล

ข้าพเจ้าขอจงได้เป็นพระพุทธเจ้า ด้วยกรรมอันนี้เป็นบุญนี้ จงมีในอนาคตกาลเบื้องหน้า

คำปราถนาสาวิกะภูมิ

(สำหรับผู้หญิง)

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ เอกัสสะ พุทธัสสะ สาวิกา ยาจิสสามิ อะนาคะเต กาเล

คำแปล

ข้าพเจ้าจักขอเป็นสาวิกาเบื้องซ้ายของพระพุทธเจ้าองค์หนึ่ง ด้วยกรรมอันเป็นบุญนี้ ในอนาคตกาลเบื้องหน้า

คำปราถนาเป็นสาวก

(สำหรับผู้ชาย)

อิมินา ปุญญะกัมเมนะ เอกัสสะ พุทธัสสะ สาวะโก โหมิ อะนาคะเต กาเล

คำแปล

ข้าพเจ้าขอเป็นสาวกของพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ด้วยกุศลกรรมอันเป็นบุญนี้ ในอนาคตกาลเบื้องหน้า

คาถามหาลาภ

นะมามีมา มะหาลาภา อิติพุทธัสสะ สุวัณณังวา ระชะตังวา มะณีวา ธะนังวา พีชังวา อัตถังวา ปัตถังวา เอหิ เอหิ อาคัจเฉยยะ อิติมีมา นะมามิหัง

ใช้สวดภาวนาก่อนนอน ๓ จบ และตื่นนอนเช้า ๓ จบ

คำขอขมา (ของเก่า)

วันทามิ อาราเม พัทธะสีมายัง โพธิรุกขัง เจติยัง พุทธะรูปัง สัพพัง เม โทสัง ขะมะถะเม ภันเต

วันทามิ ภันเต ภะคะวา โลกะนาถัง อะตีตัง เม โทสัง อะนาคะตัง เม โทสัง ปัจจุปันนัง เม โทสัง ขะมะถะเม ภันเต สาธุ สาธุ อะนุโมทามิ

สมถกัมมัฏฐานภาวนา

ผู้ที่เริ่มเรียนเจริญในทางสมถกัมมัฏฐานภาวนา เพื่อยังจิตต์ของตนให้เป็นสัมมาสมาธิ เมื่อทำจิตต์เป็นสมาธิแล้วย่อมเป็นไปเพื่อประโยชน์อย่างใหญ่ ๆ เพราะจะทำการสิ่งไรก็ย่อมจะสำเร็จได้ตามสมควร เพราะใจที่มีนิวรณ์อยู่ย่อมให้โทษในปัจจุบันและอนาคต คือจักให้ไปตกในนรก เป็นเปรต เป็นอสุรกาย และเป็นสัตว์เดรัจฉานเป็นต้น ๆ นิวรณ์เหล่านี้ท่านจำแนกไว้เป็น ๕ อย่าง คือ ๑. ความกำหนัดด้วยอำนาจกิเลสกามเรียกว่า กามฉันท, ๒. ความโกรธเคืองคิดเบียดเบียนซึ่งกันและกันเรียกว่าพยาบาท, ๓. ความที่จิตต์หดหู่หรือเคลิบเคลิ้มเรียกว่า ถีนะมิทธะ ๆ ๔. ความฟุ้งซ่านหรือรำคาญจิตต์เรียกว่า อุทธัจจะกุกกุจจะ ๆ ๕. ความสงสัยในธรรมเรียกว่า วิจิกิจฉา ๆ เมื่อกุลบุตรใดระงับนิวรณ์ทั้ง ๕ เหล่านี้ได้นานๆ หรือชั่วขณะจิตต์ก็ชื่อว่าจิตต์เป็นสมาธิ. อันกุลบุตรผู้ที่จะเจริญในทางสมถกัมมัฏฐาน ต้องรู้จักลักษณะใน

ประเภทที่สบายของตน เพราะในทางสมถกัมมัฏฐานเมื่อไม่ถูกแก่จริตของตนก็อาจให้โทษฯ คือผู้ที่มีกามฉันทะเป็นเจ้าเรือน มักรักสวยรักงาม ควรเจริญอสุภกัมมัฏฐาน ๑๐ พิจารณาซากศพ, หรือเจริญกายคตาสติ ๑ พิจารณากายของตนและคนอื่นให้เห็นเป็นของน่าเกลียดน่าชัง ผู้ที่มีพยาบาทเป็นเจ้าเรือนมักขึ้งโกรธเกลียดชัง. ควรเจริญ เมตตา กรุณา มุทิตา ให้เกิดความรักใคร่, ความกรุณาสงสาร, ความยินดี ฯ ผู้ที่มี ถีนะมิทธะเป็นเจ้าเรือนควรเจริญอนุสสติกัมมัฏฐาน คือพิจารณาถึงความดีของคุณบ้าง ถึงคุณของพระรัตนตรัยเป็นอารมณ์บ้าง ผู้ที่มี อุทธัจจ กุกกุจจ เป็นเจ้าเรือนควรเพ่งกษิณผูกใจให้เป็นอารมณ์เดียว คือทำใจให้สังเวช เช่น นึกถึงความตาย ฯ ผู้ที่มี วิจิกิจฉา เป็นเจ้าเรือนควรเจริญธาตุกัมมัฏฐาน หรือวิปัสสนากัมมัฏฐาน เพื่อกำหนดรู้สภาวะธรรมที่เป็นอยู่อย่างไร. ในสมัยใดเวลาใด นิวรณ์ชนิดใดเข้าครอบงำ ควรเจริญกัมมัฏฐานนั้นเพื่อแก้นิวรณ์ชนิดนั้น.

กิจเบื้องต้นของสมถกัมมัฏฐาน

ผู้ที่จะเรียนทางสมถกัมมัฏฐาน พึงเตรียมของเหล่านี้ไว้, ธูป ๕ ดอก เทียน ๕ เล่ม มีข้าวตอกดอกไม้อย่างละ ๕ กระทง หรือใช้ภาชนะเล็กๆ แทนกระทงก็ได้. ใส่ถาดที่สมควรสำหรับเป็นที่บูชา นี่กล่าวไว้พอเป็นแบบ ฯ ถ้าแม้ว่าเมื่อขัดสนบกพร่องในเครื่องบูชาเหล่านี้บ้างก็ปฏิบัติได้.ในวันแรกที่จะเรียนให้ตรงกับวันพฤหัสบดีเป็นดี. และสถานที่นั่งควรเป็นสถานที่สงัดอันสมควร ผู้ที่จะนั่งทางสมถกัมมัฏฐาน ชั้นต้นถ้าเป็นคฤหัสถ์พึงรับศีลห้า ศีลแปดเสียก่อน ถ้าเป็นบรรพชิตพึงแสดงอาบัติและทำวัตรตามนิยม ฯ เมื่อบูชาพระเสร็จแล้วพึงเจริญพุทธคุณสามห้อง แล้วตั้งนะโม ๓ หน และถวายตัวแก่พระพุทธเจ้า แล้วอาราธนาทางสมถกัมมัฏฐาน ว่าดังนี้ อิมาหํ ภควา อตฺตภาวํ ตุมหากํ ปริจฺจชามิ ฯ ข้าแต่พระผู้มีพระภาคเจ้า ข้าพเจ้าขอสละรอบซึ่งอัตตภาพตัวตนนี้แก่ท่านทั้งหลาย อุกาสะ ๓ หน ข้าพระพุทธเจ้าจะขอปฏิบัติบูชาตาม

คำสั่งสอนของพระสัพพัญญูโคดมบรมเจ้า ข้าพระพุทธเจ้าจะขอเอาอย่างลักษณะพระปีติทั้ง ๕ และพระสมถกัมมัฏฐานทั้ง ๔๐ ทัศอันสุขุมละเอียด ขอจงมาบังเกิดในจักขุทวาร ในมโนทวาร ในกายทวารแห่งข้าพระพุทธเจ้าในกาลบัดเดี๋ยวนี้เถิด ฯ อิมินาปุญญกัมเมนะพุทโธโหมิ อนาคเตกาเล ผู้ชายถ้าปรารถนาพุทธภูมิว่าดังนี้ ฯ ถ้าปรารถนาสาวกพึงว่าดังนี้ อิมินาปุญญกัมเมนะ เอตัสส พุทธัสส สาวโกโหมิอนาคเตกาเล ฯ ถ้าผู้หญิงให้แยกว่า อิมินาปุญญกัมเมนะ เอกัสส พุทธัสส สาวิกา ยาจิสสามิ อนาคเตกาเล ฯ ต่อไปนี้พึงพิจารณาให้เห็นทุกข์ทั่วไปให้เกิดสังเวช และคิดปฏิบัติเพื่อจะหนีทุกข์ แล้วแผ่เมตตาเจริญพรหมวิหาร พรหมวิหารทั้ง ๔ ว่าดังนี้ ฯ สัจจังปรมังโลเก สีลคุเณอนุตตโร อายันตุโภนโต ปารมิโย อิธทานะสีละ เนกขัมมะวิริยะปัญญา ขันตีสัจจาทิฏฐานะ เมตตุเปกขา ยุทธาสะโว คันหัตถะวุธานีติ ฯ

สัพเพสัตตา อเวราโหนตุ

สัพเพสัตตา อัพยาปัชฌาโหนตุ

สัพเพสัตตา อนีฆาโหนตุ

สัพเพสัตตา สุขีอัตตานัง ปริหรันตุ

โดยวิธีนี้ รวม ๑๒ หัวข้อ นับตั้งแต่สัพเพสัตตาเป็นข้อ ๑. ๒. สัพเพปาณา, ๓. สัพเพภูตา ๔. สัพเพปุคคลา, ๕. สัพเพอัตตภาวปริยาปันนา, ๖. สัพพาอิตถิโย, ๗. สัพเพปุริสา, ๘. สัพเพอริยา, ๙. สัพเพอนริยา, ๑๐. สัพเพเทวา, ๑๑. สัพเพมนุสสา, ๑๒. สัพเพวินิปาติกา. ว่าตามแบบสัพเพสัตตาเป็นตัวอย่าง ฯ เมื่อจะนั่งดับเทียนเสีย นั่งตั้งกายให้ตรง ตั้งสติในที่ ๓ แห่ง เมื่อหายใจเข้า ตั้งที่เหนือริมฝีปากข้างบนก่อน ๑. หัวใจที่ ๒. สะดือที่ ๓. เมื่อหายใจออกตั้งสะดือมาก่อน ๒ หัวใจ ๓ ริมฝีปาก โดยวิธีนี้จนลมละเอียดแล้วพึงภาวนาตั้งตามฐานลมที่กล่าวไว้ฐาน ๑-๒-๓ ให้หยุดนึกภาวนาอยู่ที่สูญสะดือข้างในกว่าจะสมควรแก่สัทธาเมื่อ

เลิกให้กรวดน้ำแผ่เมตตาจิตต์ทุกคราวไป การเจริญภาวนานี้ เจริญได้ในอิริยาบท ๔ ไม่มีข้อห้าม ๆ ผู้ที่เรียนสมถกัมมัฏฐานให้รู้จักลักษณะและชำนาญในนิวรณ์ ๕ ในองค์ภาวนา ๕ คือ วิตักโก, วิจาโร, ปีติ, สุข, เอกัคคตา พระกัมมัฏฐาน ๔๐ จริต ๖ เพื่อจะได้เอาไว้เป็นกำลังของตนในทางปฏิบัติสืบต่อไป กัมมัฏฐาน ๔๐ ประการคือ กษิณ ๑๐ อสุภ ๑๐ อนุสสติ ๑๐ พรหมวิหาร ๔ อาหาเรปฏิกูลสัญญา ๑ จตุธาตุววัตถาน ๑ อรูปฌาน ๔ ผู้ที่จะเรียนทางนี้ ต้องให้รู้จักจริตของตนว่าตนมีจริตชอบทางใด ให้ถือจริตนั้นเป็นเกณฑ์เป็นที่ตั้งแห่งตน จริตท่านแยกไว้ ๖ อย่าง คือ ราคะจริต โทสะจริต โมหะจริต สัทธาจริต พุทธจริต วิตักกะจริต ๆ ผู้ที่มีราคะจริตควรเจริญกัมมัฏฐาน ๑๑ ประการ คือ อสุภ ๑๐ กายคตา ๑ ๆ คนโทสะจริต ควรเจริญกัมมัฏฐาน ๘ คือ นีลกษิณ ปีตกษิณ โลหิตกษิณ โอทาตกษิณ กับพรหมวิหาร ๔ ๆ คนมีโมหะจริต และวิตักกจริต ควรเจริญอานาปานุสสติกัมมัฏฐาน คนมี

สัทธาจริต ควรเจริญอนุสสติ ๖ เบื้องต้น คนมีพุทธจริต ควรเจริญกัมมัฏฐานได้ทั่วไป ฯ

การที่ข้าพเจ้าได้จัดพิมพ์หัวข้อทางกัมมัฏฐานภาวนาขึ้นนี้ ก็โดยความตั้งใจ เพื่อจะให้เป็นประโยชน์แก่พระพุทธศาสนา และกุลบุตร ผู้ที่มีศรัทธาเลื่อมใสจะได้ปฏิบัติบูชาศึกษาเล่าเรียนกันต่อๆ ไป ขอให้สำเร็จประโยชน์และความสุขตามสมควรเทอญ ฯ

ถ้าข้อความอันใดยังบกพร่องอยู่ หรือไม่เข้าใจ ขอให้ไต่ถามแก่ท่านที่มีความรู้สืบต่อ ๆ ไป ฯ

พระอาจารย์ (ปาน) วัดบางนมโค

อำเภอเสนา จังหวัดอยุธยา

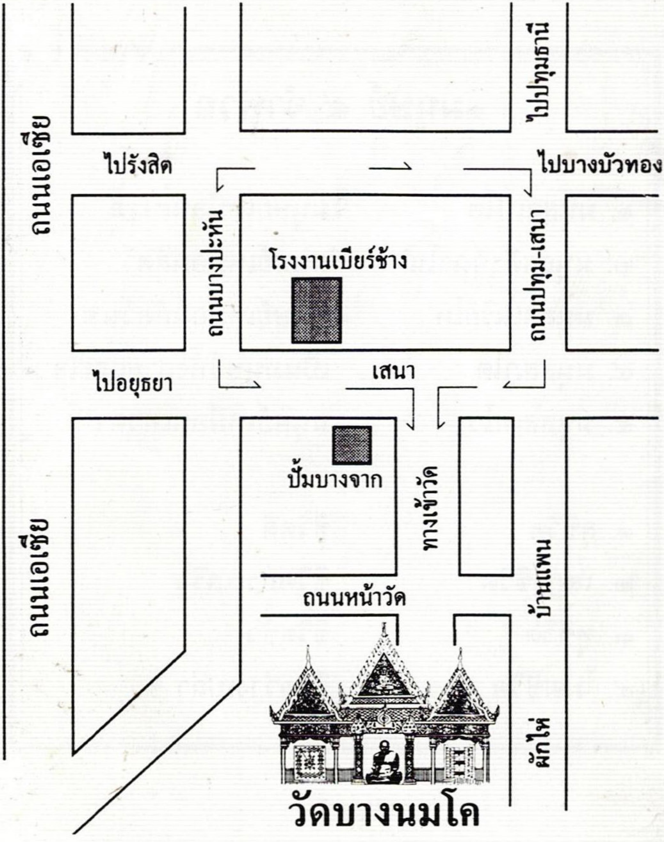
พิมพ์ที่ เฉลิมมงคลการพิมพ์

โทร. 02-4177844-5 มือถือ : 086-8045307

มนุษย์ ๕ จำพวก

๑. มนุสฺสเปโต	มนุษย์เหมือนเปรต
๒. มนุสฺสติรจฺฉาโน	มนุษย์เหมือนสัตว์
๓. มนุสฺสเนริยโก	มนุษย์เหมือนสัตว์นรก
๔. มนุสฺสภูโต	เป็นมนุษย์ทั้งกายและใจ
๕. มนุสฺสเทโว	มนุษย์เหมือนเทวดา

๑. สุชีวิต	ชีวิตดี
๒. เสฏฺฐชีวิต	ชีวิตประเสริฐ
๓. ทุชีวิต	ชีวิตชั่ว
๔. โมฆชีวิต	ชีวิตว่างเปล่า ๆ

ถนนเอเชีย
ไปรังสิต
ไปปทุมธานี
ไปบางบัวทอง
ถนนบางปะหัน
โรงงานเบียร์ช้าง
ถนนปทุม-เสนา
ไปอยุธยา
เสนา
ปั้มบางจาก
ทางเข้าวัด
ถนนเอเชีย
ถนนหน้าวัด
บ้านแพน
ผักไห่
วัดบางนมโค